

fulde overdrage disse Forretninger til Amtsraadene, som netop med Hensyn til den mere lokale Indsigt og den specielle Interesse for, at Alt kommer til at danne sig godt med Hensyn til den Kreds, der hører til deres Bestyrelse, vilde være istand til med Lethed at overtage dette Hverv. Ministeriet er ikke gaaet ud fra den Forudsætning, at en Erklæring, saaledes som den, der foreligger fra Amtsraadenes og Kommunalbestyrelsernes Side, skulde være den aldeles afgjørende i saa Henseende, men det er paa den anden Side vist, at en Erklæring fra Amtsraadene om, at de ikke ønske at faae med disse Bestillinger at gjøre, maa være et bethdeligt Lod i Bøgstaaalen, hvor der bliver Spørgsmaal om at vælge mellem det ene og det andet; der turde desuden ogsaa i Forholdene selv frembyde sig Hensyn, som netop gjøre det ønskeligt ikke at overdrage disse Bestillinger til Amtsraadene. Hvorledes man endogsaa vil faae dette Forhold indrettet, saa vilde Amtsraadene i deres Heelhed dog ikke kunne have at gjøre med hele den Bestilling, som en Overformynderi-Bestyrelse, selv for en mindre Kreds, en Amtskreds, kommer til at udøve; de vilde være i den Nødvendighed enten at benytte et Udvalg af deres egen Midte, eller i alt Fald en Lønnet Medhjælper dertil, men derved blive Amtsraadene libet helbigt stillede, idet der da indtræder, hvad der efter min Formening er farligt, at man overdrager En Udførelsen af Forretninger, der kunde medføre bethdeligt Ansvar, medens den Paagjældende ikke er istand til at vogte sig for de Tilfælde, for de Begivenheder, som kunne medføre Ansvar. Og naar der saa indtræder Forhold, som medføre Tab, hvor fandt man da Erstatning? Ikke igjennem et Reservecfond, ikke igjennem Midler, som efterhaanden blive henlagte for derved at kunne tilveiebringe en Sikkerhed, en Erstatning for dem, der komme til at lide, men det vil gaae ud over den enkelte Kredsens Beboere; man maa vælte Udredelsen af Erstatningen over paa dem, der ikke have haft Andet med Overformynderiet at gjøre, end at de høre til den Kreds, hvis Bestyrelse har været uheldig nok til ikke at kunne afværge Tab. Det har for mig været en særdeles væsentlig Betragtning til at lede mig hen

til at ansee det for uhenigtsmæssigt at have en saadan Bestyrelse gennem Amtsraadet. Jeg skal tilføie den Bemærkning, at naar Landets Amtsraad selv erkjendte, at det kunde være ønskeligt, at de med Redebonhed gif ind paa en saadan Ordning, saa var der vundet Meget derved, men naar de, selv om det blev fastsat ved Lov, kun modstræbende gif ind paa at overtage dette Hverv, saa troer jeg, at derved de Betænkkeligheder, som frembyde sig, i ikke ringe Grad forøgedes. Saaledes kom jeg til at holde fast ved, at en Omordning af Overformynderierne maatte foregaae paa den i Regjeringens Udkaft foreslaaede Maade, hvilken nogle af Thingets Medlemmer have ønsket modificeret. Jeg kan imidlertid ikke komme bort fra, at det i sig selv vil være det Hensigtsmæssigste og Bedste at faae det hele Overformynderivæsen samlet og fordeelt paa 5 Overformynderier. Rigsdagsmanden for Randers Amts 5te Valgkreds (Mourier-Petersen) har udtalt en Hovedbetragtning, og i denne sympatiserer jeg fuldkommen med ham, nemlig, at det, man skal vogte sig for, er ikke at forøge den stærke Centralisation, som i saa mange Retninger finder Sted med Hensyn til Kjøbenhavn. En saadan Centralisation bør ikke finde Sted, hvor den uden Ulempe kan undgaaes, og jeg vil gaae noget videre og sige, at der er Opfordring til, selv hvor man har en bestemt Tjælselse af, at en Centralisation ikke i Virkelighed vil medføre Stæde, at modarbejde den Formening, som let vil kunne uvilke sig, at det, at man samler alle Overformynderierne her i Kjøbenhavn, hviler paa et Grundlag, der ikke i sine Virkninger er lige helbigt for det hele Land og navnlig ikke for de mere fjernt liggende Provindser. Dette har været min Hovedbetragtning. Den næste staaer paa en vis Maade i Forbindelse hermed. Man indrette det med Laanebestyrelsen, hvorledes man end vil, saa kan man dog ikke forhindre, at en Centralisation vil gaae ud over de mindre Egenomsbesiddere, for hvis Liv der særdeles omhyggeligt maa sørges. Jeg betragter slet ikke disse Overformynderiforhold som saadanne, der i nogen mærkelig Grad staae i Forbindelse med eller skulle behandles med Hensyn til de offentlige Kreditforhold; men der er blevet udtalt,